

ГЛАВНИ МЕХАНИЦИ

главен механик МИХАЛ МАТЕЕВ

Първият българин, назначен за главен механик на корабите от БТПД е Михал Христов Матеев.

Роден е на 17 януари 1871 година в Ловеч. Останал сирак той завършва с отличие първоначалното си образование. Роднините му го изпращат да учи в Земеделското училище в Русе. Водите на река Дунав, плаващите кораби запалват искрата за пътешествие по моретата.

Матеев се отказва да учи в Земеделското училище и постъпва в Морската школа на Дунавската флотилия. Службата и учението са пет години, но това не плаши будния младеж.

През 1892 година Михал Матеев завършва школата и на 1 юни е назначен за III механик на параход "Борис". Тежкия труд в машинното отделение и пред пещите на парахода не го притеснява. Дразнят го думите на гръцките огньари, — че от българина моряк не става. Чужденците — капитани и механици по българските кораби сеят неверие в ръководството на Параходното дружество за качествата

на българите по корабите, включително и за Михал Матеев.

След пет години стаж му отказват да го назначат за главен механик. В другите страни не зачитат образованието и дипломите на българското морско училище.

Има само един път — пътят към Триест. Михал отново сяда зад учебниците, чертежите и инструкциите.

Пред комисията в Държавната индустриална морска школа в Триест, чиито дипломи са признати по света, Матеев блестящо защитава призиванието да бъде главен механик.

На 16.04.1904 г. той е назначен за гл. механик на парахода "Борис".

Повече от четвърт век Михал Матеев плава по българските кораби като главен механик и по-късно (макар и вече пенсиониран) морякото му сърце го тегли към пристанището, към корабите и новото в машинното отделение.

И така, до последния си дъх — на 7 януари 1948 година.

